

КООРДИНАЦІЯ ЯК ФОРМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

Олександр Олександрович УСИК,

аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ

COORDINATION AS A FORM OF ENSURING INTERNATIONAL COOPERATION IN THE FIELD OF PHYSICAL CULTURE AND SPORTS

International cooperation in the field of physical culture and sports in many cases requires the implementation of complex measures determined by our country and other subjects of international relations. This requires the involvement of various subjects at both the national and local levels, because in some cases it is necessary to carry out certain operations within the framework of a specific area, for example, the construction of a new physical culture facility, the holding of international competitions, etc.

Слово «координація» (від латинського «со» – разом, і «ordinatio» – упорядкування) означає вироблене і встановлене спільно з декількома самостійно існуючими системами узгодження. У словниковій літературі «координація» трактується також як функція управління, змістом якої є забезпечення упорядкованих взаємозв'язків і взаємодії між організаціями, ділянками та учасниками виробництва й управління з метою узгодження дій щодо реалізації рішень, об'єднання спільних зусиль, у вирішенні загальних завдань. З позиції управлінської діяльності координація є заснованим на законі і підзаконних актах управлінським впливом вищого рівня суб'єктів відносно нижчого рівня, що здійснюється з метою спрямування діяльності взаємодіючих підсистем на виконання загальних завдань при самостійному, автономному вирішенні [1, с. 205].

Прикладом координації в аспекті забезпечення міжнародного співробітництва у сфері фізичної культури та спорту є створення секторальних робочих груп, які утворюються КМУ з метою: 1) огляду пріоритетів та прогресу у реалізації заходів, спрямованих на виконання Програми дій Уряду у відповідних напрямках державної політики; 2) узгодження з партнерами розвитку спільних напрямів співробітництва в рамках діючих програм та проєктів міжнародної технічної допомоги; 3) включення у секторальну діяльність наскрізних тем (гендерна рівність, цифровізація, антикорупційна діяльність тощо). Зокрема, така секторальна робоча група, як «Молодь та спорт» координує впровадження урядових реформ у молодіжній сфері, сфері фізичної культури та спорту, політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, а також підсилення їх виконання стратегічними напрямками діяльності міжнародних партнерів з розвитку [2; 3].

Іншим прикладом є Розпорядження КМУ «Про затвердження плану заходів на 2023 і 2024 роки щодо реалізації другого етапу Стратегії розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року» від 09.06.2023 №509-р. До-

кумент визначає заходи Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, обласним, Київській та Севастопольській міським військовим (державним) адміністраціям, а також встановлює як основний координаційний центр Міністерство молоді та спорту, яке зобов'язано збирати інформацію про стан виконання Розпорядження. Зокрема, документ передбачає: 1) здійснення щорічного моніторингу результатів виступів спортсменів національних збірних команд в офіційних міжнародних спортивних змаганнях та розвитку командних ігрових видів спорту; 2) забезпечення відповідних організаційних, фінансових, матеріально-технічних, кадрових умов для належної підготовки та участі національних збірних команд України з видів спорту, у тому числі осіб з інвалідністю, в офіційних міжнародних спортивних змаганнях; 3) проведення роботи з міжнародними спортивними організаціями стосовно відсторонення представників Російської Федерації та Республіки Білорусь від участі у світовому спортивному русі та ініціювання в установленому порядку запровадження персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до окремих осіб, пов'язаних із сферою фізичної культури і спорту; 4) представлення інтересів України у Раді Європи та інших міжнародних організаціях, зокрема у Комітеті Конвенції Ради Європи проти маніпулювання спортивними змаганнями та Копенгагенській групі (мережі національних платформ); 5) імплементацію міжнародних стандартів у сфері боротьби з допінгом у спорті та запровадження постійного моніторингу тощо [4].

Отже, міжнародне співробітництво в сфері фізичної культури та спорту в багатьох випадках передбачає необхідність реалізації комплексних заходів, визначених нашою країною та іншими суб'єктами міжнародних відносин. Це потребує залучення різноманітних суб'єктів як загальнодержавного так і місцевого рівня, адже в окремих випадках потребується виконання тих чи інших операцій в рамках конкретної місцевості, наприклад, будівництво нового закладу фізичної культури, проведення міжнародних змагань тощо. У цьому випадку координація є найбільш правильною та вдалою формою виконання вказаних заходів, адже передбачає можливість спрямування діяльності суб'єктів, які взаємодіють між собою, але прямо одне одному не підпорядковані.

Список використаних джерел:

1. Корінь Д. О. Поняття взаємодії дільничних інспекторів міліції. *Форум права*. 2009. № 2. С. 202-206
2. Секторальні робочі групи: стаття. Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/mizhnarodna-dopomoga/coordination/sektoralni-robochi-grupi>.
3. Міжнародна технічна допомога: стаття. Офіційний вебпортал Міністерства молоді та спорту України. URL: <https://mms.gov.ua/mizhnarodne-spivrobitnictvo/mizhnarodna-tekhnichna-dopomoha>.
4. Про затвердження плану заходів на 2023 і 2024 роки щодо реалізації другого етапу Стратегії розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року: розпорядження, план від 09.06.2023 №509-р. офіційний вісник України. 2023. №59. Ст.176.